

DELO ŽIVLJENJE

glasilo delovne skupnosti tovarne obutve alpina žiri

LETNIK 14

STEVILKA 5

ZIRI, 1. MAJ 1975

Po štirih mesecih poslovanja

Tretjina leta je za nami. Leto 1975 že dobiva svoje značilnosti. Zaključni račun je pokazal, da bi bili sposobni napraviti še marsikaj. Žal je bilo preteklo leto za nas težje, kot smo pričakovali. Krivda je predvsem v nas samih, ker nismo uspeli omogočiti poslovnemu ritmu. To velja predvsem za TOZD Proizvodnja.

Letošnji štirje meseci so predvsem nekaj drugega. V TOZD Proizvodnja je neprimerno bolj steklo. Količine so bile znatno nad planom, kar nam je omogočilo, da smo sezono pomlad-poletje predčasno pripravili in trgovine založili. Ko smo pričeli s proizvodnjo za izvoz, so se pojavile pričakovane težave, zagotovilo pa je dano, da takih slabosti in slabe kvalitete kot je bila lani, v nobenem primeru ne bo.

TOZD Prodaja je postavila visok letni plan. Pritok v januarju je bil dosežen 106 %, marca 150 % lanskega leta. April pa je s svojim nestalnim vremenom in celo snegom zopet slabo vplival na prodajo.

Pri razmejitvi stroškov in nosilcev stroškovnih mest, kot fizičnih kazalcev poslovnih dogodkov, smo upoštevali temeljno razdelitev med obema TOZD in hočemo doseči, da se jasno vidi in enostavneje oceni uspešnost poslovanja.

Ugotovili smo, da bo potrebno intenzivno nadaljevati delo po Ustavi, nadalje razvijati samoupravljanje. Imenovana je bila posebna komisija, ki bo delala na tem področju. Deležni smo bili kritike o našem organiziranju po TOZD. Iz dosedanje prakse in prakse ostalih OZD, smo dolžni urediti primerne medsebojne odnose. Izvoljeni so novi samoupravni organi, tako da nas čaka nadaljnje odgovorno prizadevanje, za pravilni samoupravni razvoj OZD Alpina.

V družbenih planih razvoja so poudarjene tesnejše vezi in soodgovornost OZD za skupni družbeni razvoj in razvoj krajevnih skupnosti. V Žireh, upam, da ne bomo imeli težav, saj je bilo še vedno prisotno razumevanje. Res pa je, da so možnosti OZD omejene in da je nujno potrebno najti pravo razmerje med sposobnostjo in obre-

menitvami. Način samoupravnega sporazumevanja smo v praksi realizirali, moramo pa skrbeti, da bo delegatski sistem dela in samoupravljanja res opravljal svojo zahtevano vlogo.

Po zadnjih volitvah v samoupravne organe smo delavsko kontrolo organizirali po TOZD.

Prve mesece smo pripravljali kolekcijo za izvoz, za jesen-zimo. Kolekcija za nas predstavlja osnovo našemu poslovanju. Vedeti moramo, da v današnji konkurenci doma in v svetu le dobra kolekcija pomeni sigurnost. Kolekcija mora biti res skrbno pripravljena in namenska. Poznati moramo, komu prodajamo obutev in katere vrste so bolj perspektivne. Za izvoz smo imeli veliko težav, ker so kupci zelo zahtevni in sproti spreminjajo svoje želje z ozirom na nove situacije in tendence na tržišču, kjer nastopajo. Težave so bile tudi z materiali in pripravo kolekcije. Čas priprav kolekcij je za nami. Upamo, da nam bodo omogočile uspešno poslovanje.

Izgledi za izvoz so zaskrbjujoči. Izvoz v Sovjetsko zvezo je postal nerentabilen. Zahodni izvoz ni dovolj stimuliran. Zadnja prizadevanja za omejitev uvoza, ker je naša zunanjetrgovinska bilanca neugodna, nam narekujejo potrebo po čimvečjem izvozu. Sploh mora biti izvoz v našem gospodarstvu deležen večje pozornosti.

Vse letošnje leto pripravljamo Samoupravni sporazum o delitvi sredstev za osebne dohodke. Prizadevanj

je bilo veliko in komisija je pripravila predlog Sporazuma, ki vsebuje številne nove elemente stimulativena nagrajevanja. Ko je šel Sporazum v razpravo, so nastopile težave, ki so naletele na različne odnose. Gotovo je, da smo vsi skupaj dolžni reševati probleme na primeren način. Na vse prizadevanje in poslovanje je padla senca, ki vzbuja različne dvome. Običajno smo vedno našli čas in priliko, da smo se dogovorili za skupne dokumente. Nagrajevanje je občutljiv del naših odnosov. Vsi pa smo odgovorni, da ga sporazumno rešimo. Tak je tudi naslov novega pravilnika. V razpravah na zborih delovnih ljudi so bile pojasnjene značilnosti novega predloga, komisija je bila zadolžena, da pripravi spremembe. Nov predlog, ki je šel v obravnavo, vsebuje predvsem: upoštevanje pripomb na prvi predlog, spremembo določenih oblik stimulacije, kar pa je zelo važno, predlog nagrajevanja je v mejah naših možnosti. Naš letni plan je predvidel povečanje OD. Iz primerjav med posameznimi leti od 1971 dalje, pa je razvidno, da masa dohodkov, namenjenega za OD, ni tako rasla, kot je predvidel plan. Realni izgledi za povečanje OD so podani z novim predlogom ob upoštevanju, da bo poslovanje normalno, brez večjih težav. Ker je samoupravljanje tudi skupna odgovornost, moramo skrbeti, da bomo najprej ustvarili, potem pa delili. Vsi družbeni dokumenti pa tudi govorijo,

(Nadaljevanje na 3. str.)

Priprava Sporazuma o delitvi sredstev za osebne dohodke

Delitev OD je v vsakem primeru zelo problematična zadeva. Vse razprave o delitvi OD aktivirajo vsakega posameznika bolj kakor pa vsa ostala problematika podjetja, ki se dogaja preko leta. Razlika je le v tem, da večina članov kolektiva spremlja ostalo problematiko podjetja bolj pasivno, kar pa ni primer pri odločanju o delitvi OD. Pri tem pa se ne zavedamo, da so odločitve, katere sprejemamo med letom zelo pomembne za ustvarjanje oziroma delitev sredstev za OD.

Problem delitve OD je živa stvar in zahteva stalno delo v obliki kontrole, popravkov, sprememb in dopolnil. Tako, kakor je treba skrbeti za delo v enem oddelku, tako je treba voditi račune, kaj je s pravili, katere smo sprejeli za delitev OD, ali so še za današnji čas, ali je vse v redu in prav in končno tudi ali se jih sploh držimo. Da je temu tako, vidimo prav sedaj, ko je v pripravi novi sporazum. Vsi morajo biti pripravljeni, katerih je trenutno precej neresljivih. Z gotovostjo trdimo, da smo do sedaj to vprašanje podcenjevali, za vnaprej pa bo nujno vse pripombe komisije in ostalih članov kolektiva upoštevati in jih spraviti v življenje.

Komisija za pripravo novega sporazuma o delitvi OD, katere je sestavljena iz amaterjev, delo pa ni amatersko je imela do sedaj okrog 40 sej. V začetku je šlo zelo počasi od rok, delo samo ni bilo dobro pripravljeno, to pa tudi zaradi že omenjenih problemov. Preslaba priprava, pomanjkljivi in neustrezni podatki, nestrokovnost, zaletavost in strah pred resnico je marsikoga zbežal ter pripeljal do neodgovorne odločitve, katere niso sprejemljive za naš kolektiv.

Preveč se vsi sprašujemo, koliko bomo dobili, premalo pa koliko sploh imamo za delitev. Ravno zaradi tega so in še nastajajo problemi, kajti tudi za to so merila, katere tudi naša družba določa. Mislimo, da Alpina med ostalimi sorodnimi podjetji ne more biti izjema, tako v pogledu gospodarskih uspehov, kakor tudi v delitvi OD. Na tem pravilu morajo sloneti osnove novega sporazuma. Če naštejemo nekaj najpomembnejših faktorjev so: najnižji in najvišji OD, povprečni mesečni OD, ter ostala merila. Osnove za določanje teh pogojev nam dajejo samoupravni sporazumi, sindikalna lista itd., pri tem pa še vedno ni zadostnih meril stimulativena nagrajevanja, katere bi postavila vsakega posameznika pred dejstvo in življenjsko odvisnost. Seveda pa pri tem ne smemo iz svojega okvirja, zavedati se moramo svoje gospodarske in finančne sposobnosti, tržnih razmer, gospodarskih tokov v državi in v svetu, ki niso preveč rožnati, pa ne nazadnje, mislimo moramo tudi na jutri, kar pa na žalost pri nas ne velja za vsakogar.

P. S. V javni razpravi je bil osnutek, pa tudi spremembe in popravki, zato jih ne kaže ponavljati, mislimo, da je vsak član kolektiva z njim že seznanjen.

Komisija za pripravo
Sporazuma o delitvi
sredstev za OD

*Usem bravcem
iskreno čestitamo
ob prazniku dela*

Samoupravni organi
Družbeno-politične
organizacije
Direktor
Uredniški odbor

razgovor za urednikovo mizo – razgovor za ure

Tokrat je za UREDNIKOVO MIZO stekel razgovor O NABAVI, SKLADIŠCIH IN POVEZAVI S PROIZVODNJO.

V razgovoru so sodelovali:

- vodja TOZD proizvodnja Anton KLEMENCIC
- vodja proizvodnje ing. Jože BOGATAJ
- šef nabavne službe Lojze KOPAC
- vodja domače nabave Lojze KOLENC
- vodja skladišč Alfonz ZAJEC
- organizator v RC Jaka BOGATAJ

1. vprašanje

Da delo skladišč poteka pravilno in ekonomično, sta potrebna sistem in red pri prevzemanju, skladiščenju in izdajanju blaga. Po neki, do sedaj ustaljeni organizaciji, je skladišče surovin in materialov spadalo v komercialno oz. nabavno službo. Taka organizacija je še v večini OZD. Kaj menite, ali je za sodobno poslovanje takšna organizacija še sprejemljiva in koristna?

KOPAC:

Dejstvo je, da pri nas že od nastanka našega podjetja nimamo pravega odnosa do skladiščnih prostorov. Tudi čas nas je vedno prehitel. Razvoj skladišč in prevzemnega oddelka je vedno zaostajal za razvoj proizvodnih obratov. Skladišča so se morala stalno umikati — zoževati — v korist naglo se razvijajoče proizvodnje. Preseljevanje skladišč je pri nas stalna praksa.

Verjetno, da je prav zaradi lažjega usklajevanja prostorske stiske vodstvo OZD k odločitvi, naj skladišča spadajo pod TOZD proizvodnja.

KLEMENCIC:

Kam skladišče materialov spada (navsezadnje) ni važno, ali pod TOZD proizvodnja ali pod nabavno službo; to je različno organizirano. V večini pod nabavno službo, lahko pa tudi pod proizvodnjo. Skladišče mora biti dostopno vsakemu, da lahko ugotovi, koliko materialov je na zalogi. Predvsem je važno, da je skladišče dobro organizirano, da so podatki tekoči, da je dobra povezava med planskim oddelkom, da je dobra povezava med nabavo in skladiščem. Kakšnih preprek pri tem ni. Verjetno pa se za skladišče nihče ne poteguje.

2. vprašanje

Z novo samoupravno organiziranostjo smo v Alpini spremenili ustaljeno prakso tako, da spada skladišče re-promaterialov pod TOZD proizvodnja in izven nabavne službe. V čem so prednosti in slabosti tega?

KLEMENCIC:

Prednost je v tem, da je sodelovanje med plansko in skladiščno službo boljše. Verjetno je tudi intenzivnost več-

ja. Planski oddelek ima več podatkov o nekalitetni nabavi materialov, primanjkljajih ipd. Več stikov bi bilo potrebno z nabavno službo o spremljanju stanja materialov v skladišču.

Ni važno ali je skladišče pod nabavo ali proizvodnjo, referenti bi morali biti pred naročanjem na tekočem s stanjem zalog.

KOPAC:

Popolnosti ni bilo ne prej in verjetno je ni tudi sedaj. Mene osebno sedanje stanje ne moti.

Ing. BOGATAJ:

Prednosti ni, ker vemo, da najsibo skladišče pod nabavo ali pod proizvodnjo, sodelovanje mora biti. Slabost je v tem, ker referenti menijo, da evidenca zalog ni več pod njihovim okriljem. Referenti se izogibajo, da bi raziskovali ali so določeni materiali na zalogi. To prepuščajo skladiščni in planski službi.

ZAJEC:

Prednosti skoraj ni, razen, če upoštevamo, da se material, ki je v zalogi že dalj časa uporabi brez prošnje s strani nabave in z manj godrnjanja.

Slabosti pa so in bi bile posledice hujše, če bi se strogo držali nove delitve, tako pa smo še vedno življenjsko povezani z nabavo. Da je temu tako, samo primer: če nabava preskrbi zaradi ugodnih razmer veliko materiala z veliko vrednostjo ampak prežgoda, se bi mi zaloge ubranili, da materiala ne bi prevzeli. Nabava je primorana odpreti novo skladišče. To se ni zgodilo, pa bi se moralo!

KOLENC:

Kakšnih posebnih prednosti tudi sedaj ni opaziti. Idealno rešitev brez spodrsilajev si lahko le mislimo, pomanjkljivosti so bile in še bodo.

Nabavna služba se ne zavzema, da ima skladišče v svojem sestavu, ker ima brez skladišč dovolj dela, za pravočasno preskrbo najraznovrstnejših materialov, ki jih je iz dneva v dan več. Največja pomanjkljivost pa so neprimerni skladiščni prostori, kar se močno odraža pri tekočem poslovanju.

3. vprašanje

Ali je večkrat zastajala proizvodnja zaradi problemov z materiali prej ali sedaj?

Ing. BOGATAJ:

Proizvodnja je zadnje pol leta bolj oskrbovana. Stanje še ni idealno, je pa boljše, kar se vidi tudi pri rezultatih v proizvodnji. Vzrok za to ni toliko v razporeditvi skladišč, ampak v dobrem sodelovanju med tehnično in nabavno službo. To je tisti dejavnik, ki pogojuje boljše rezultate — sodelovanje med planskim, razvojnim oddelkom, referenti, sploh med nabavno službo in proizvodnjo.

4. vprašanje

Ali ima nabavna služba s takšno organiziranostjo skladišč dovolj pregleda nad naročenim, prispelim, vskladiščenim ter reklamiranim materialom? Kakšna je sedaj evidenca zalog in kdo jo vodi in sporoča stanje? Ali so upravičene pripombe nabavne službe in posameznih referentov, da ni več njihova naloga spremljanje stanja zalog v skladišču? Kakšno stališče zavzimate do takšnih pripomb?

ZAJEC:

To ne vem, če ima nabava dovolj pregleda nad zalogami. Kadar sprašujejo iz nabave po zalogah, smo jim v skladišču na razpolago. Evidenca se vodi tako kot prej. Pripombe referentov so utemeljene in po logičnem sklepanju pravilne.

KOPAC:

Povsod je ustaljena praksa, da ima tudi planski oddelek točen pregled nad zalogami surovin. Tudi pri nas je sedaj tako. Zakaj bi to prakso sedaj spreminjali?

KLEMENCIC:

Kakšnih bistvenih vzrokov ni, da nabavna služba ne bi mogla imeti pregleda nad zalogami. Glavni vzrok so prostori. Sistem z vsečimi karticami je najboljši. Tudi drugod imajo vsečice kartice in za vsak material imajo pregled, koliko ga je še. Naloga referentov je še vedno, ko nabavi material, da vedo za kam ga nabavijo in koliko ga je še v skladišču. Če pride neustrezen material v skladišče, je prav gotovo dolžno narediti skladišče interni komisijski zapisnik. Naša naloga je, da se obvesti nabavno službo čimprej o odstopanju kvalitete in količin. Smatram, da mi nismo poklicani in da nimamo ustreznih kadrov, da bi zapisnik pravno oblikovali. Mi moramo narediti le komisijski zapisnik. Nabavna služba pa je dolžna formirati tak zapisnik, da je za pred sodišče.

Če bi imeli ustrezne prostore, da bi prevzem lahko kontrolirali, bi bilo to lahko boljše rešeno. Vendar pa bi bili tako večji stroški, ker bi mo-

rala biti določena skupina ljudi, ki bi na tem delala. Določene reklamacije se dajo solidno reševati, druge manj. Veliko je odvisno od razumevanja samih služb: od nabavne službe, referentov, tehnične službe, skladiščne službe.

KOLENC:

Z zelo dobrim sodelovanjem med skladiščnikom in njihovim vodjem tu ni opaziti pomanjkljivosti. Vedno dobimo željene podatke, če jih zahtevamo. Nabava vodi evidenco zalog le po vrednosti za posamezna skladišča, zaradi orientacije vezave sredstev in prekoračitve predpisanih zalog. To so le neodgovorne pripombe, saj vsak referent vodi evidenco o nabavljenih materialih in vedno pred naročanjem ugotavlja zaloge. Po mojem mišljenju mora voditi evidenco nabavljenih materialov tudi planski oddelek.

Ing. BOGATAJ:

Če prevzemna kontrola ugotovi, da je material slab, potem naj zapisnik naredi nabavna služba.

Če je proizvodnja tekom proizvodnje ugotovila skrite napake, potem naj proizvodnja naredi zapisnik in ga odstopi nabavi, ki potem naprej posreduje.

5. vprašanje

Pri organiziranosti v temeljne organizacije združene dela in skupne službe se postavlja vprašanje, kam dejansko nabavna služba spada? Ali je taka razdelitev kot je sedaj v skladu z interesi podjetja kot celote?

KLEMENCIC:

Po razdelitvi na dve TOZD skupne službe ne morejo imeti osnovnih sredstev. Zaradi tega mora biti skladišče v TOZD proizvodnja, zaradi vezave sredstev, ker le TOZD ima lahko sredstva. Nabavna služba ima lahko veliko vpliva na zaloge v skladišču. Po nekaterih kriterijih za organiziranje po TOZD nabavna služba spada v skupne službe.

Ing. BOGATAJ:

Nabavna služba je skupaj s skladiščem ravno tako pomembna za proizvodnjo kot planski oddelek. S to razdelitvijo po TOZD spada nabava v TOZD Proizvodnja in s tem z njo tudi skladišče.

KOPAC:

Najprej je potrebno izdelati organizacijsko shemo celotne OZD, ugotoviti koliko naj bo TOZD v skladu z današnjimi smernicami, potem ne bo težko ugotoviti in odločiti, kam nabava sodi.

KOLENC:

Pri perspektivnem gledanju na širitev proizvodnje in morebitne organiziranosti v TOZD: proizvodnja obutve, izdelava plastike, investicijska grupa itd., potem ne mo-

re spadati nabava pod TOZD Proizvodnja, ker bodo nabavo potrebovale tudi vse ostale TOZD. V sedanjem stanju pa osebno nisem proti temu, da spadamo pod TOZD Proizvodnja.

6. vprašanje

Po novi organizaciji so prevzemalci na terenu pod nabavno službo, osebje v skladišču pa pod proizvodnjo. Kdo daje končno oceno o kvaliteti nabavljenega materiala, nabava ali proizvodnja? Če proizvodnja, ali so potem potrebni prevzemalci v nabavi?

KOLENC:

Sodim za edino pravilno, da so prevzemalci materialov v nabavni službi (tudi sorodna podjetja imajo tako). Edino nabava ve, kje in kakšni materiali so pripravljeni za prevzem. Tako lahko nabava ekonomično razpolaga z avtoprometom in razporeja prevzemalce. Končno oceno materialu da proizvodnja. Vendar, če bi bile potrebe oziroma opisi materialov dovolj točni in v skladu s predloženimi originalnimi vzorci, bi bila nabava v tem pogledu lahko bolj samostojna tudi pri raziskavi trga in iskanju najugodnejšega dobavitelja.

Napake se pojavljajo tudi kasneje (skrite napake) v predelavi, na katere pa ne moremo vplivati in jih preprečiti.

KOPAC:

Ze prej sem rekel, najprej moramo položiti temelje za zgradbo, šele potem bomo lahko gradili naprej.

KLEMENCIC:

Končna ocena o kvaliteti materiala se da, ko pride material v skladišče. Edino prav je, da proizvodnja da zadnjo besedo. Glede reklamacij ni nobenih problemov. Če material ne ustreza, so referenti in prevzemalci dolžni, da istega reklamirajo dobavitelju. Zdi se mi, da za prevzemalce ni važno ali so pod proizvodnjo ali pod nabavo.

Ing. BOGATAJ:

Končno oceno o nabavi materiala da proizvodnja. To je pravilno. Menim, da je tudi pravilno, da so prevzemalci v nabavi. Edino pravilno bi bilo, da bi bili vsi v TOZD Proizvodnja.

7. vprašanje

Pripravlja se, da bo postopoma prevzel obdelavo podatkov o materialih računski center. Kako se pripravljate na to?

KOPAC:

Preden bo to v redu poteklo, bo predhodno potrebno opraviti še precej priprav. Pričakujem, da nam bo računalnik v marsičem pripomogel k izboljšanju našega poslovanja.

dnikovo mizo — razgovor za urednikovo mizo

KLEMENCIC:

Pozdravljam, da se je računski center odločil, da bi vodil evidenco nad zalogami materialov. Vendar pa se bojim, da bo to dolg proces. Ljudje v skladišču se bodo morali navaditi večjega reda. Zaenkrat skeptično gledam na to, predvsem zaradi pogovora dela.

KOLENC:

V nabavi se do sedaj nismo pripravljali na to. Prav gotovo pa bi morali bolj intenzivno sodelovati pri izdelavi šifrantov.

JAKA BOGATAJ:

Naš največji problem je organizacija sama. To smo videli že pri prodaji. Kar za-

deva samo obdelavo: začeli bomo voditi material na zalogi. Potem pa sledi računanje za proizvodnjo. Gotovo pa bo največji problem na šifrantih. Šifriranje naj bi se odvijalo v nabavi. Najprej bomo vzeli skladišče forniture. To skladišče je najbolj urejeno in obsega različne materiale po enoti, dimenziji, strukturi in sortimentih.

Nova rubrika

ZA UREDNIKOVO MIZO je že dobila svoj odmev

Uredništvu Dela-življenja

Z odgovorom na sedmo vprašanje v članku »Razgovor za urednikovo mizo«, ki je bil objavljen v prejšnji številki, se ne strinjam v celoti.

V tovarni je bil namreč pred časom organiziran tečaj za skladiščne delavce, katerega je uspešno opravila tretjina delavcev v skladišču. Nekateri pa tudi tečaj REFA in tečaj za vodstvene delavce. S tem še ne trdim, da je kadrovska sestava zadovoljiva. Imamo tudi težake, čeprav bi, glede na toliko skladiščnih prostorov po Zürich in še

celo na Trebiji, zdaj bolj, kot pa potem, ko bo vprašanje prostora zadovoljivo rešeno, rabili vestne in iznajdljive delavce, ki bi bili sposobni delati samostojno.

Dalje: Predlogi skladiščnih delavcev za izboljšanje dela in transporta v skladišču se le malokdaj upoštevajo. Pobude od zgoraj pa so največkrat za izpraznitve prostorov.

Kadar pa bodo novi primerni skladiščni prostori in transportna sredstva, bo delo neprimerno lažje. Lažje ga bo tudi organizirati. Takrat pa bodo verjetno prišli v skladišče novi ljudje, sposobni in s primerno izobrazbo, delo pa bo steklo v zadovoljstvo vseh, tudi delavske kontrole, brez zastojev in brez — napak.

Prizadeti

Prekinitev dela

V petek, 21. 3. 1975, je prišlo do prekinitve dela v montažnih oddelkih. Vzrok za to je bil Predlog sporazuma o delitvi sredstev za OD, ki je bil dan v javno obravnavo 20. 3. 1975. Predlogi sporazuma so bili obešeni na oglasne deske in nekaj izvodov tudi delavcem. Po zvočniku je bil objavljen rok za javno obravnavo.

Konkretnjšega vzroka za prekinitev dela nismo mogli ugotoviti. Iz pripovedovanja nekaterih prisotnih delavcev lahko povzamemo le naslednje:

21. 3. 1975 je okrog 9.30 vodja TOZD Proizvodnja pregledoval kvaliteto izdelanih čevljev v montažnih oddelkih. Ko so ga delavci zagledali, so vztrajali na tem, da hočejo imeti sestanek glede Predloga sporazuma o delitvi sredstev za OD. Vodja TOZD Proizvodnja jim je pojasnil, da bodo javne obravnave predloga Sporazuma po oddelkih naslednji teden, ko bodo delavci predlog lahko dokončno prebrali in se seznanili z vsemi določbami, ki govorijo o OD. Delavci so vztrajali na tem, da mora biti najnižji neto OD delavca 2400 dinarjev. To informacijo so baje slišali pri jutranjih poročilih, vendar so preslišali, da je to bruto OD.

Ko je predsednik konference OOS zvedel, da so v montažnih oddelkih prekinili z delom, je takoj odšel v mon-

tažni oddelek in skupno z vodjo TOZD Proizvodnja poskušal delavce pripraviti do tega, da bi začeli z delom. Poklical je tudi direktorja. Med prekinitvijo dela so padle nepotrebne in neprimerne opazke. Končno so se le sporazumeli, da bo javna obravnava Predloga sporazuma o delitvi sredstev za OD v torek, 25. 3. 1975, ob 13.45 za obe izmeni v montažnem oddelku. Do takrat pa naj se delavci pripravijo na obravnavo in preberejo celoten predlog.

Družbeno-politične organizacije so obsodile prekinitev dela in njen potek. Delavci naj bi se v tem primeru najprej obrnili na družbeno-politične organizacije, predvsem na sindikalno organizacijo. Morebitne nepravilnosti bi se dalo rešiti na drugačen način. Delavci so vedeli, da bodo obravnave predloga po oddelkih. Zavedati bi se mogli, da taka prekinitev dela povzroča veliko škodo v proizvodnji. Delno krivdo morajo prevzeti družbeno-politične organizacije, saj niso ustvarile klime, ki bi bila še kako potrebna ob javni obravnavi predloga sporazuma o delitvi sredstev za OD. Ugotavljamo pa, da te klime nismo mogli ustvariti, saj je bil predlog dan v javno razpravo mimo družbeno-političnih organizacij. Predlog ni bil pred javno obravnavo dan v presojo družbeno-politi-

nim organizacijam, le-te so hkrati z ostalimi delavci izvedele, da je predlog v javni obravnavi. Vprašanje pa je, če bi se s tem stanje bistveno spremenilo. Družbeno-politične organizacije so bile mnenja, da razmerje med

najnižjim in najvišjim OD ni pretirano in da najnižji osnovni OD 1800 din za delovna mesta oziroma faze, ki so razvrščene v najnižjo plačilno grupo, ni premajhen.

**Predsednik konference OOS
Pavel Zakelj**

Priprava srednjeročnega plana OZD Alpina za obdobje 1976-1980

V februarški številki našega glasila sem informiral bralce o tem, kako poteka priprava srednjeročnega plana naše OZD za obdobje 1976-1980. V zadnjih dveh mesecih delo postopoma napreduje, zato danes še nekaj več o tem.

Prva faza priprave srednjeročnega plana naše OZD je bila končana 8. marca, s tem ko smo oddali SO Skofja Loka in Zavodu SRS za planiranje izpolnjene obrazce »Minimalni kazalci razvoja za obdobje 1976-1980«. Podatki v teh materialih zajemajo praktično vsa področja našega poslovanja: zaposlenost, učinkovitost in produktivnost, sredstva, celotni dohodek in njegovo delitev, investicije, potrebne osnovne materiale ter realizacijo. To pa tudi pomeni, da imamo osnovne podatke za pripravo srednjeročnega plana že pripravljene.

V mesecu aprilu smo začeli na osnovi zbranih podatkov pripravljati osnutek plana naše OZD. Predvidoma bi moral biti ta osnutek pripravljen do konca maja 1975. Hkrati pa naj bi predvidoma potekal postopek usklajevanja planov s poslovnimi partnerji in poslovnimi bankami. Pobuda za to bo najbrž prišla z gospodarske zbornice.

Iz navedenega vidite, da se na pripravi srednjeročnega plana dela naprej. Konec maja ali v začetku junija bo pripravljen osnutek srednjeročnega plana. Ko bo končan tudi postopek usklajevanja, bo sledila razprava o osnutku plana in obravnava plana na samoupravnih organih.

O tem, kako poteka priprava srednjeročnega plana, vas bomo še obveščali v prihodnjih številkah.

Tomaž Koštr, dipl. oec.

Po štirih mesecih ...

(Nadaljevanje s 1. str.)

da smemo povečati OD v skladu z dvigom produktivnosti. Še vedno nam torej ostaja poglobljena naloga, da sami skrbimo za razvoj, ki je omogočen s tem, da ustvar-

jena sredstva namenimo v znatni meri za opremo, izgradnjo proizvodnih prostorov, odpiranje prodajnih zmogljivosti.

Ker postajajo pogoji za poslovanje vse težji, konkuren-

ca vse hujša, likvidnost zelo slaba, je prav, da si sami ne delamo lastnih težav. Prizadevamo se, da bomo veliko ustvarili, dobro poslovali in potem bo tudi lažje razdeljevati sredstva, namenjena za OD.

Imeli smo številne razpise. Upajmo, da smo se odgovorno odločili za posamezne kandidate in da smo na poti doseganja novih uspehov.

Smo v letu gradnje. Rabili bomo velika lastna sredstva in sredstva bank. Za nadaljnji razvoj je potrebno zgraditi nove objekte, ker je prostorska stiska tako velika, da nam hromi delovni proces. Letos smo že odpri tri nove prodajalne: Ajdovščina, Ljubljana IV, ki smo jo zaradi površine in vloge imenovali Alpina center (trgovski) in nova prodajalna v Velenju. Opremo za vse tri smo izdelali doma.

Po štirih mesecih poslovanja lahko ugotovimo, da se poslovno leto normalno razvija, le da se stalno večajo težave, ki narekujejo intenzivno delo. Družbeni načrti so postavljeni visoko, sodegovornost za hitrejši razvoj kraja je del naše poslovne politike. V vseh teh dimenzijah, ki so nove in zahtevne, moramo skrbeti, da bo poslovanje naše OZD kot celote sodobno, intenzivno in predvsem zelo uspešno. Na vse probleme, težave in potrebe bomo lažje odgovarjali. Ker je pa mogoče malo pričakovati od tržnih konjunktur doma in v svetu, morajo biti vse sile usmerjene v boljše organizacijo dela, izkoriščanje časa, sredstev, disciplino in medsebojne odnose. Vedimo, da mora z naraščajočimi nalogami individualna in skupna odgovornost le rasti. Pri nas pa ni vedno tako.

I. Rejc, dipl. oec.

Proizvodnja — 1. tromesečje 1975

Proizvodnja je v prvih treh mesecih zelo dobro tekla, bili smo v primerjavi s prejšnjimi obdobji bolj oskrbovani z materiali, tehnološka priprava dela je bila bolj dosledna, oziroma je imela bolj srečno roko, povečala pa se je tudi prizadevnost delavcev v neposredni proizvodnji, tako pri kakovosti, predvsem pa kar zadeva količine izdelkov.

Kako smo dosegli plan?

Proizvodnja obutve

V tem obdobju smo realizirali količinsko 29,2 % celoletnega plana, oziroma je plan v odnosu na prve tri mesece presežen za 14,7 %. Finančni rezultat našega dela izgleda nekoliko slabši, in sicer je doseg celoletnega plana 24,5 %, preseg v odnosu na plan prvih treh mesecev pa znaša 4,1 %. To je pogojeno s specifičnostjo obutve, ki se je v treh mesecih izdelovala za sezono pomlad-poletje, to se pravi, velike količine sandal, kjer je material kot najmočnejša kalkulaturna postavka sorazmerno slabo zastopan, to pa tudi zmanjša skupno vrednost proizvodnje.

Oddelek plastike

Ta ima za leto 1975 svoj količinski in finančni plan proizvodnje. V obdobju treh mesecev je plastika izdelala 498.500 parov različnih artiklov in s tem dosegla 21,5 % vrednosti celoletnega plana. Tudi tukaj je omembe vredno, da je to obdobje mrtva sezona za izdelavo smučarske obutve, torej oddelek plastike ni izdeloval smučarskih šal,

kar bi finančno bistveno povečalo vrednost proizvodnje plastike.

Po posameznih vrstah obutve

je realizacija v primerjavi s planom za 1. tromesečje sledeča: proizvodnja športne obutve je ostala pod planom za 68,7 %, lahka obutev pa je plan presežila za 50,8 %. Do tega nesorazmerja v doseganju plana je prav tako prišlo zaradi mrtve sezone v proizvodnji športne obutve, saj so trakovi, ki so namenjeni za izdelavo športne obutve, občasno izdelovali lahko obutev.

Primerjava rezultatov proizvodnje za 1. tromesečje po posameznih vrstah obutve in skupaj z istim obdobjem leta 1974

Proizvodnja obutve v primerjavi z istim obdobjem leta 1974 je po količini porasla za 11,6 %, vrednostno pa za 24,9 %.

Športna obutev je količinsko porasla za 0,2 %, vrednostno pa za 19,3 %. Navadna obutev je količinsko padla za 9,0 %, vrednostno pa kar za 59,4 %.

Iz vsega navedenega je razvidno, da so prvi pokazatelji rezultatov našega dela dokaj ugodni, to pa naj bo istočasno tudi vzpodbuda, da bi se tudi vnaprej čim bolj trudili, ker le na ta način bi lahko pričakovali tudi v bodoče enake ali še boljše rezultate, in s tem tudi ugoden poslovni uspeh leta.

Vodja TOZD Proizvodnja
Anton Klemenčič

Poslovodska konferenca

Od 1. do 5. aprila je bila v Murski Soboti poslovodska konferenca, z naročanjem obutve za sezono jesen-zima 1975/76. Poslovodska konferenca je dokaj pomemben dogodek v našem poslovanju, saj tedaj pade odločitev, kakšne količine posameznih artiklov bomo za prihodnjo sezono izdelali za naše tržišče. Od kvalitete te odločitve pa bo v mnogem odvisen uspeh v prihodnji sezoni.

Prvi dan konference ni bil namenjen naročanju, ampak obravnavi nekaterih splošnih in za vse poslovodje zanimivih tem. Tako smo obravnavali uspeh prodaje v pretekli sezoni in ugotovili, da je prodaja predvsem v zadnjih treh mesecih preteklega leta potekala zelo dobro in da smo v preteklem letu uspeli znižati zalogo obutve v malo-prodajni mreži. Obravnavali smo tudi finančni rezultat poslovanja posameznih prodajal za leto 1974. Poslovodje smo podrobneje seznanili s sistemom napovedi prodaje, katerega smo na tej konferenci prvič uporabili pri naročanju. Dalje smo prvi dan obravnavali probleme proizvodnje, modne tendence v svetu, probleme elektronske obdelave podatkov in kadrovske probleme.

Naslednji trije dnevi so bili namenjeni naročanju obutve za sezono jesen-zima 1975 do 1976. Po splošni oceni je bila naša ženska kolekcija letos zelo dobro pripravljena, mnogo slabša pa je bila moška kolekcija. Tudi drugi dobavitelji niso ponudili številnih in ustreznih moških modelov, zato je že sedaj jasno, da bo moška obutev tudi v prihodnji sezoni slabši del naše prodaje. Izbor otroške obutve in copat je bil letos zelo širok, tako da ni bilo težav pri naročanju.

Pri naročanju obutve na poslovodski konferenci smo letos uvedli bistveno novost in sicer izračun napovedi prodaje po skupinah obutve za naslednjo prodajno sezono. Gre za to, da vsakemu

poslovodji pripravimo čimveč kvalitetnih informacij, ki mu lahko pomagajo pri naročanju. S sistemom napovedi prodaje vnaprej za vsako prodajalno izračunamo prodajo posameznih skupin obutve v prihodnji prodajni sezoni. Osnova za izračun so podatki o pretekli prodaji in o zalogah ter vsi tisti dejavniki, ki bistveno vplivajo na prodajo.

Preteklo prodajo, zaloge ter vse ostale faktorje računsko upoštevamo, tako da mnenje posameznikov pri tem izračunu nima praktično nobenega vpliva. Sam izračun pa smo opravili z elektronskim računalnikom.

Bistveno pri izračunu napovedi prodaje je tudi to, da izhajamo iz predvidene prodaje posameznih skupin obutve v MPM kot celoti. S tem pa imamo vedno kompletno sliko o gibanju prodaje in zalog v celotni MPM. To je za pravilnost odločitev o naročenih količinah bistveno.

Osnovni cilj napovedi prodaje je, da z novimi informacijami dosežemo, da bodo naročene količine obutve za posamezne prodajalne čim bolj pravilne. S tem bomo dosegli dobre rezultate pri prodaji, hkrati pa se bomo izognili visokim zalogam, ki so lahko tudi posledica nepravilnih naročil.

Na zadnji konferenci smo tudi nekoliko drugače organizirali delo, in sicer tako, da smo delali v manjših skupinah. Tako napoved prodaje, kot tudi nov način dela so poslovodje ugodno ocenili, kar je za nas seveda obveza, da se v bodoče še bolj angažiramo v smeri čimboljše priprave za naročanje.

Konferenco smo zaključili v soboto, 5. aprila, z govorom direktorja OZD in s poročilom o poslovanju podjetja v preteklem letu, katero je podala šefinja finančne službe.

Konferenca je kritična ocenila posamezna področja našega poslovanja v preteklem letu. Tako je bilo govora o proizvodnji, odpremi, prodaji, reklamacijah, delu posameznih strokovnih služb in podobno. Slišali smo koristne pripombe in predloge za izboljšanje področij dela. Sedaj pa je pomembno to, da skušamo ugotoviti konference v čimvečji meri uresničiti.

Ce na koncu skušamo podati splošno oceno konference, lahko ugotovimo, da je delo v redu potekalo in da je konferenca vse naloge opravila. S tem je uspešno opravljen prvi korak, ki vpliva na uspešnost prodaje v prihodnjem letu.

Tomaž Košir

Zanimivosti iz čevlarske industrije

Nemška obutvena industrija pričakuje povečanje prometa

Nazadovanje proizvodnje bo v letu 1975 zaustavljeno, cene se bodo povečale za 3 do 4 %. Nemška proizvodnja obutvene industrije je v letu 1974 nazadovala za 6,5 % na 116 milij. parov. 85,1 milij. parov obutve je odpadlo na

usnjeno obutev. Uvoz se je v letu 1974 proti 1973 povečal na 59 % vrednosti nemške proizvodnje. Promet panoge je lani nazadoval za 3,1 % na 3,27 mlrd. DM, uvoz se je vrednostno povečal za 25 % na 1,80 mlrd. DM, izvoz nemške industrije obutve pa je nazadoval za 6,1 % na 343 milij. DM. (TA)

Vir: Die Welt 57, 7. 3. 1975

Zakaj ne čevljarški delavec

Konstituiranje novoizvoljenega DS TOZD prodaja

Samoupravna kronika

od 15. 3. do 15. 4. 1975

19. 3. Odbor delavske kontrole

Izvedeno konstituiranje. Za predsednika jedra delavske kontrole TOZD Prodaja imenovan Karel Florjančič, za predsednika jedra delavske kontrole TOZD Proizvodnja Pavel Dolenc, ki je obenem imenovan tudi za predsednika skupnega odbora delavske kontrole.

V naslednjih točkah obravnavana vprašanja: nabava podplatov, organizacija naše OZD, pravilnik o razdelitvi sredstev za OD v TOZD Prodaja, kopita, aranžiranje izločb. Zahtevano poročilo o delu revizorske službe ter o nadurah delavcev strokovnih služb v zadnjih 6 mesecih. Odboren predlog za rešitev našega odškodninskega zahtevka Interevropi.

20. 3. Komisija za ugotavljanje kršitev delovnih obveznosti

Komisija se je seznanila s svojimi pristojnostmi in nalogami ter področjem dela. Za predsednika komisije izvoljen Valentin Novak. Sprejet sklep, da se komisija sestaja najmanj enkrat mesečno. Podana informacija o prijavljenih kršitvah delovnih obveznosti.

31. 3. Odbor za medsebojno razmerja delavcev v združenem delu

Odločeno o prenehanju lastnosti delavca v združenem delu in izstopu z dela 2 delavcem na podlagi njune izjave o prenehanju dela. Pregledane prošnje za pridobitev lastnosti delavca v združenem delu OZD Alpina, vložene v mesecu marcu. V skladu s potrebami po delavcih odločeno, da se 12 prosilcem prošnje rešijo ugodno. Obravnavane tudi prijave na objavljeno prosto delovno mesto »operater na luknjaču« in sklenjeno, da se na objavljeno delovno mesto razporedi Mira Mur.

Sklenjeno, da se na izpraznjeno delovno mesto pisarniške delavke v tehnični službi premesti delavko Helo Likar, iz oddelka 521.

2. 4. Stanovanjska komisija

Za stanovanjska posojila za individualno gradnjo v letu 1975 določen znesek 1.300.000 din in razdeljen med 46 prosilcev. Negativno rešeno 6 prosenj za posojilo.

Sklenjeno, da se podpiše začasna pogodba o nakupu 7 stanovanj v stanovanjskem bloku v Stari vasi.

9. 4. Odbor za varstvo pri delu

Obravnavani trije odškodninski zahtevki. Dva ugodno rešena, eden zavrnjen zaradi pomanjkljive dokumentacije in prekoračenega zastaralnega roka.

11. 4. Delavski svet TOZD prodaja

Izvedeno konstituiranje novoizvoljenega delavskega sveta. Za predsednika ponovno izvoljen Mirko Ribić (Varaždin), za namestnika predsednika Milan Kavčič, za overovatelja zapisnika Fanči Vidmar.

Izvoljena komisija pri TOZD Prodaja, katera naj bi odločala o prodaji in odpisu osnovnih sredstev ter drobnega inventarja.

Sprejet sklep o razdelitvi razpoložljivih sredstev za stanovanjske namene: 360.000,00 dinarjev za posojila za individualno gradnjo, 300.000 din za posojila za nakup stanovanj ter 300.000 din za nakup stanovanj v Sarajevu za rešitev težkega socialnega problema našega dolgoletnega prodajalca.

Odboren nakup lokala v Zenici za okrog 800.000 din. Odboren nakup računskih strojev še za ostale prodajalne v maloprodajni mreži.

Bliža se konec šolskega leta in spet v Čevljarškem šolskem izobraževalnem centru v Zireh premišljujemo, koliko bo novih učencev oziroma kadrov za čevljarstvo industrijo in obrt.

Prav tako se tudi mnogi starši in učenci ne morejo odločiti, kam po končanem osnovnem šolanju. Starši bi radi svojim otrokom zagotovili delovno mesto z malo dela in veliko denarja. Seveda vse ni tako rožnato, saj se lahko vsi zavedamo, da bo v prihodnje potrebno več delati za sorazmerno manj denarja, če hočemo izplavati iz gospodarskih težav.

V šoli se sprašujemo, zakaj tak odpor do teh lepih čevljarških poklicev, ki si jih otroci lahko naučijo doma v Zireh, z najmanjšimi stroški in kratko učno dobo. Poklica »šivalka zgornjih delov« in »izdelovalec spodnjih delov obutve«, za katera se kljub petim poklicem v čevljarški industriji odloča največ mladine, sta lepa in perspektivna. V dveh šolskih letih priti do poklica, kjer so idealni delovni pogoji, OD neke v sredini, potrebe velike in delo doma, v kraju. Kaj bi želeli še več. Koliko področij v SFRJ bi si oblikovali vse prste, če bi imeli te možnosti; v Zireh pa nič. Tudi šola je v kraju. Lahko rečem, da lepo urejena, s sodobnimi delavnicami, domom za oddaljene učence in po predmetniku niti ne tako zahtevna, saj sprejemamo lahko tudi učence z dokončanimi vsaj šestimi razredi osnovne šole.

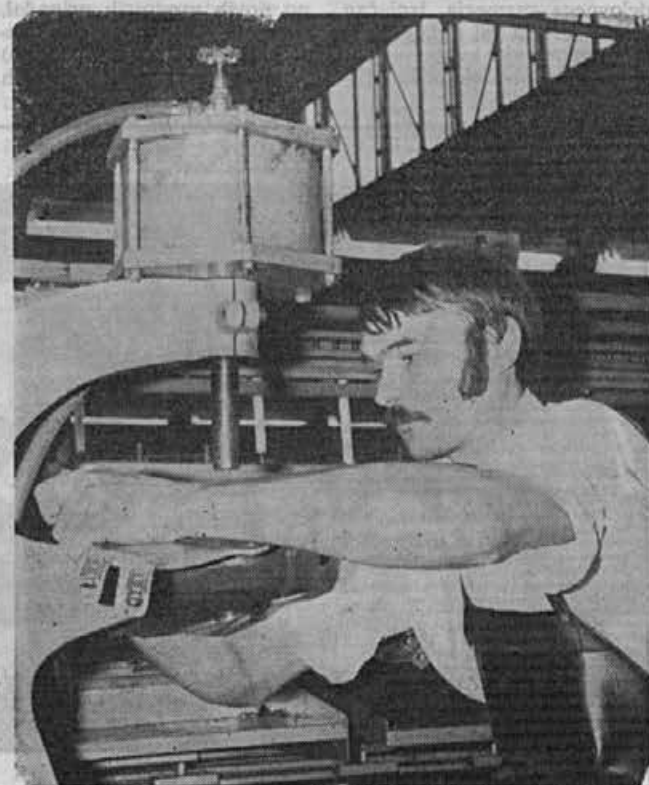
Toda v šoli kljub vsemu opažamo vse manjši vpis. Samo nekaj podatkov: v šolskem letu 1972/73 133 učencev, 1973/74 125 učencev in v letošnjem šolskem letu samo 58 učencev, od tega pa iz Zirov in okolice le sedem.

Vprašujemo se, kje so vzroki. Morda v tem, kar je že povedano, morda v nepravilnem vrednotenju poklica na delovnem mestu ali v odporu staršev do poklica, ki ga sami opravljajo in od njega živijo.

V vseh tovarnah in obrtnih delavnicah manjka kvalificiranih delavcev. Če bo šlo tako naprej, bo v nekaj letih tak delavec še kako iskan. Vemo, da je podobno stanje tudi drugje, čeprav je resnica, da bodo potrebe po kvalitetni obutvi vedno večje, da je še večina ljudi v svetu brez čevljev in za delo ni bojazni. Veliko pa je že poklicev, ko delavci po končani učni dobi ne dobe zaposlitve in jo iščejo v sorodnih strokah ali nadaljevanju šolanja ter na ta način izgubljajo čas in denar.

Za mnoge starše in otroke so naslednji meseci čas odločanja o bodočnosti. Dobro premislite, posebno za učence, ki jim bolj leži lažje fizično delo, so čevljarški poklici najbolj primerni. Vsi poklicni delavci imajo kasneje možnost nadaljevanja študija v bodoči delovodski šoli in še kje drugje. Za podrobne informacije smo vedno na razpolago.

Ing. Janez Zavrl

Sodobni stroji zahtevajo tudi vedno večjo strokovnost

Dopisujte
v Delo — življenje!

Otroški dodatek v letu 1975

Skupščina Zveze skupnosti otroškega varstva SR Slovenije je na seji dne 4. 4. 1975 sprejela sklep o višini otroškega dodatka in dohodkovnih pogojih za leto 1975 (Ur. list SRS št. 10/75).

Po tem sklepu ima pravico do otroškega dodatka:

- 220 din prvi otrok,
— 320 din vsak naslednji otrok, če je dohodek družine, v kateri otrok živi oziroma v katero spada, manjši od 900 dinarjev mesečno na člana družine;
- 180 din prvi otrok,
— 270 din vsak naslednji otrok, če je dohodek družine, v kateri otrok živi oziroma v katero spada, od 900 do 1200 dinarjev mesečno na člana družine;
- 140 din prvi otrok,
— 200 din vsak naslednji otrok, če je dohodek družine, v kateri otrok živi oziroma v katero spada, od 1.200 do 1.600 din mesečno na člana družine;
- 100 din prvi otrok,
— 150 din vsak naslednji otrok, če je dohodek družine, v kateri otrok živi oziroma v katero spada, od 1.600 do 1.800 din mesečno na člana družine.

Ce je mesečni dohodek na člana družine več kot 1.800 dinarjev, otroški dodatek v letu n e pripada.

Pri ugotavljanju upravičenosti do otroškega dodatka se upošteva osebni dohodek iz delovnega razmerja, izplačan v letu 1974 in vsi dohodki, ki se obravnavajo kakor osebni dohodek; dohodek iz kmetij-

ske dejavnosti se upošteva v trinajstkratnem znesku katastrskega dohodka.

V celotni dohodek družine se n e upošteva:

- dohodek od dela preko polnega delovnega časa po 27. členu Zakona o medsebojnih delovnih razmerjih delavcev v združenem delu in delovnih razmerjih delavcev in zasebnim delodajalcem (Ur. list SRS št. 1874);
- dodatek za nočno delo;
- dodatek za delo na dan državnega praznika;
- nagrade ob delovnem jubileju;
- odpravnina ob upokojitvi;
- štipendije;
- vajiška nagrada.

Pravico do posebnega otroškega dodatka imajo:

- težje telesno ali duševno prizadeti otroci 105 din mesečno;
- otroci, ki imajo edinega hranilca 60 din mesečno.

Pri ugotavljanju upravičenosti do otroškega dodatka občanom, ki prejema posebne otroške dodatke, se število družinskih članov poveča za 0,5.

Po prejšnjih predpisih se bo otroški dodatek izplačeval do 30. aprila zaključno — upravičencem, ki so otroški dodatek prejeli že v preteklem letu, od 1. maja 1975 dalje pa le tistim občanom, ki bodo izpolnjevali pogoje po novih predpisih in še to šele po prejemu nove odločbe.

Vse, ki v preteklem letu ali pa sploh še niso prejeli otroškega dodatka, bi jim pa po novih predpisih pripadal, prosimo, da čimprej dostavijo kadrovske službi (Dikličevi) potrdila o osebnih dohodkih

v letu 1974, za zakonca, če je zaposlen izven ALPINE.

PRAVICA DO OTROŠKEGA DODATKA IN DELOVNA DOBA

Za uveljavitev pravice do otroškega dodatka ni več potrebna 6-mesečna neprekinjena delovna doba. Občan pridobi pravico do otroškega dodatka ob izpolnjevanju vseh ostalih pogojev, s 1. dnem naslednjega meseca potem, ko se zaposli.

Jelica Diklić

Kadrovske novice

Sprejeli smo 9 delavcev, od tega so 4 nastopili delo v obratu v Žireh, 2 delavki v obratu na Colu in 3 v prodajni mreži.

V Žireh so nastopili delo Franc Pivk, Franc Štremfelj in Jože Petrovič, NK delavci, v oddelku plastike, Vida Zajc, NK delavka v oddelku lahke šivalnice. V šivalnici obrata Col sta nastopili delo Klara Podobnik in Bernarda Ipavec, NK delavki. Željko Golubić je nastopil delo v prodajalni v Koprivnici, Darinka Petrović v Osijeku in Mira Galić v prodajalni Dubrovnik.

Delo je prenehalo 7 delavcem. V obratu v Žireh so prenehali delo Justina Primožič, priučena delavka v lahki montaži, Stanislav Jurca, orodjar v oddelku plastike, Lidija Kobal in Ivica Pisk, kvalificirani šivalni obutve in Franc Jereb, pleskar, v vzdrževalnem obratu. V obratu na Colu je prenehala delo Milena Pregelj, kvalificirana šivalna obutve, v prodajalni v Dubrovniku je prenehala delo prodajalka Jadranka Galić.

Obrat Gorenja vas tudi tokrat ni imel sprememb.

F. A.

Poročili so se:

ANDRICA MIKUŽ iz obrata Col, **ANICA JELOVCAN** iz obrata Žiri in **IVICA GARTNER** iz obrata Gorenja vas.

Na novi življenjski poti vsem iskreno čestitamo!

JUSTINI PRIMOŽIČ želimo ob odhodu v pokoj vse najboljše in mnogo trdnega zdravja.

Življenske resnice

Zavist je sama po sebi kazen zavistnežev

KURAL

Telesna lepota je nekaj živalskega, če ni za njo razuma

DEMOKRIT

Lažje je verjeti laži, ki si jo stokrat slišal, kot pa resnici, ki je nisi slišal še nikoli

Emile ZOLA

V življenju nam je resnica koristna dvakrat: v mladosti, da bi nas poučila in v starosti, da bi nas potešila. V času strasti nas resnica zapušča

LAMBERT

Nevoščljivci so mi, ker si upam živeti tako, kakor mi je všeč. Nadarjenost, uspeh, bogastvo ti odpustijo, samo sreče ne odpuščajo

Hans HABE

Umetnost, da je človek srečen v ljubezni, leži v tem, da daje vse, a nič ne zahteva

BOURGET

Zena je najlepša napaka narave

M. COWLEY

Zakon je kakor oblegana trdnjava; tisti, ki so zunaj, bi hoteli noter, tisti, ki so notri, pa bi hoteli ven

V dobrem zakonu je skrb polovična, a veselje podvojeno

Sigrid UNDET

Slika levo: del šivalnice na Colu; slika desno: skupina naših delavcev, ki delajo pri ureditvah in adaptacijah prodajaln Alpina.

O lepi glasbi, smešnem konferans-jeju in ...

Tak priložnostni zapis ne more biti in tudi ni njegov namen, da bi bil zaključen premislek o delu, umetniški rasti, uspehih pa tudi padcih naših glasbenih poustvarjalcev. Sodin pa, da kaže o stvari pisati, posebno še, ker sem bil k pisanju vzpodbujen.

Pravijo, da glasba od vseh umetnosti največ prispeva k človekovi kulturi. Deluje neposredno, in razumevanje preproste glasbene oblike, ne terja posebnega miselnega napora. Človek jo vsakokrat ceni skladno s svojim trenutnim razpoloženjem in zato se že sodbje posameznikov s časom spreminjajo. Zavedam se, da sodbje o vrednosti posameznih glasbenih del veliko več govorijo o sodniku, kot o glasbi. Glasba je v nas samih. Z njo proslavljamo rojstvo in preganjamo temo niča. Povsod, kjer se gode in poje, so vedno ljudje. In tudi pri nas so od vseh prireditelj prav glasbene najbolj obiskane. Tudi pevcev ne manjka. Težko pa je razumeti, da ta kvantiteta ni že pred časom porodila ideje za ustanovitve skupine, ki bi gojila zahtevnejše petje. Bržčas so tudi tej kasnitvi botrovali cehovski interesi posameznikov, ki v svoji poprečnosti ne vidijo, da se okus publike brusi in da

tisto, kar je imelo ceno še včeraj, ni primerno za današnjo rabo.

To težnjo po napredku so pevci izrazili že s sestavo pestrega in zahtevnega programa. Posebno pa so ugajali v pesmih: Juhe, pojdemo v Skof'če, črnski Deep river in ruski narodni Dvanajst razbojnikov, s solistoma Pisanjem in Trojarjem. Izjemnosti teh dveh pevcev se dirigent Poljanšek zaveda, kar je potrčil z izborom pesmi. Zeleti je le, da bi to upošteval tudi vnaprej. Dosti slabši pa niso bili v slovenskih narodnih: Moj očka ima konjiča dva, Ob Kolpi mi teče vodica in Ko bi jaz vedela, ki tehnično niso zahtevne, a so bile zelo občuteno izvajane. Verjetno nas bodo že ob naslednjem snidenju razveselili tudi z zahtevnimi tujimi in umetniškimi pesmimi. Želim jim veliko uspeha!

Ritmično in tudi tonalno pa so pogrešili pri makedonski narodni Ajde slušaj Ančo. Cutiti je bilo nekaj treme in zborovske neubranosti, kar pa je seveda stvar vaje. Zbor bi kazalo povečati za nekaj pevcev; to verjetno ne bo težko.

Drugi del programa je pripravila pihalna godba, ki, kakor smo slišali, deluje že tretje desetletje. Zdi se mi, da so glasbeniki v tisti fazi umetniške rasti, ko čisto ljubiteljsvo ne zadošča več in je resno ogrožena nadaljnja kakovostna rast. Posebno še, ker vemo, kakšne težave spremljajo delo orkestra, velja dirigentu Kanduču še posebno priznanje, da je voljan »postaviti na ogled« tako heterogena in glasbeno zahtevna dela kot so: Picante Blatter, Festa campestre, Dixiland revel.

Človek zlahka presliši nekatere spodrsilaje, za katere občasno poskrbijo klarineti, drugi zopet trobente in je vesel glasu prijetne solo trobente v zadnjem nastopu. Verjetno bi bila organizirana glasbena šola v veliko pomoč prizadevnim glasbenikom.

Posebno pozornost pa zasluži Marjan Kralj, konferansje RTV Ljubljana, ki je vodil koncert in na njem tudi samostojno nastopal. Publika mu je posvetila izjemno pozornost. Ze njegov póppečen uvod ni obetal kaj prida. V svojem literarnem prispevku se je preizkušal s Cankarjem. Toda kaj, ko ni niti do kolen segel Cankarju Jožeta Zupana, ki smo ga poslušali pred leti. Nekoliko boljši je bil v pesmi Sel je popotnik skozi atomski vek. Z izborom in predstavitvijo pesmi Janeza Menarta pa nas je povsem

razočaral. A kaj je hotel povedati s svojimi neokusnimi šalami?

Pomešati oblast, boga in rit ni nekaj kar sodi na tako prireditev. Ali pa je bilo gostilniško duhovičenje namenjeno zapozneli smejalci z leve sprednje strani, na katere smeh je rutinirano reagiral? Ko je organizator že tako skrbno izbiral program, ne bi bilo odveč, če bi tudi napovedovalec predhodno pokazal, s čim kani postreči. Morda bi bil njegov nastop potem bolj kraljevski?

In... koncert se je začel s polurno zamudo. Odlično! Tistemu, ki je avtor tej zamudi, sem dolžan izreči »zahvalo« potrpeljivih Zirovcev, osamljenih predstavnikov občinske skupščine in političnih organizacij in upam, da tudi nastopajočih.

Viktor Zakelj
Osnovna šola Ziri

Odraščal je v največji burji naše zgodovine. Ro-

jen 1934., je dipl. ing. arhitekture Danilo Oblak pravih povojna generacija,

ki je planila v življenje z vso silo. Pa ni bilo nobenih pravih pogojev.

»Veste, takrat po vojni smo mladi stali na velikem razpotju, zlasti v Zireh, kjer je tradicija tako močna. Nekateri so si preskrbeli čevljarški stolček in se šli učiti za čevljarje, drugi smo tvegali in šli v svet.«

Po končani srednji šoli ni odšel študirat, kakor mnogi sedaj, temveč se je zaposlil v Bosni in Hercegovini, ki je bila prav takrat v največji izgradnji, kajti porušena Jugoslavija

je potrebovala zlasti jeklo in premog, pa gradbenike.

»Tri leta sem preživel v tej republiki in rečem lahko, da so moji spomini na ta čas lepi. Slovenci smo takrat morali pomagati razvijati industrijo v drugih republikah, če smo se želeli razvijati,« se spominja.

No, leta 1954 je potem nadaljeval študij arhitekture in diplomiral pri prof. Ravnikarju leta 1960. Rodni kraj ga je še vedno vezal, kajti njegova diplomska naloga je bil prvi urbanistični dokument, izdelan za žirovsko dolino.

Po dveletnem delu na »občini« v Kranju pa se je lotil najbolj zahtevnega dela: izdelave generalnega

urbanističnega načrta mesta Kranja.

»To je bilo tudi pionirsko delo, tudi kar zadeva organizacijo, saj smo delali v teamu. To takrat še ni bilo v navadi.«

S tem delom je končal leta 1967, toda s tem ni zaključen seznam njegovih del, kajti v zadnjih petih letih je sodeloval pri projektiranju 5 šol, več adaptacijah objektov in izdelavi idejnih projektov, da o načrtih za individualne gradnje ne govorimo. Mimogrede, tudi sam pravkar gradi dom za svojo 5-člansko družino.

Prvikrat ima priliko, da projektira tudi v domačem kraju. Poslovni center v Zireh ima on na skrbi.

Razživi se: »Tale poslovni center v Zireh je važna stvar, okrog tega se bo sukal življenje v Zireh. Morda bo tudi pomagalo, da se bodo Ziri razvijale bolj skladno, bolj urejeno kot po vojni. Danes lahko na vsakem koraku v Zireh vidimo napake, zlasti v urbanistični urejenosti. Ziri so sedaj na boljši poti. Zanimivo bi bilo, da bi s pomočjo strokovne ekipe

zaščitili nekatere pomembnejše stavbe.«

»Za to pa je potrebno precej razumevanja in znanja tudi v vodstvu krajevne skupnosti.«

Kot nekdanjega športnika, ki se je ukvarjal z namiznim tenišom, plavanjem in kegljanjem si ne morem kaj, da ne bi povprašal, kaj meni o žirovskem Partizanu, posebno kar zadeva stavbo.

»Z vsako predelavo stare stavbe so veliki stroški, pa prostori še vedno niso dovolj funkcionalni...«

Morda je to mnenje arhitekta Oblaka vredno premisleka; je to dober nasvet?

Tekst: Nejko Podobnik
Foto: Franc Jesenko

Ob 30-letnici zmage nad fašizmom IZ OFENZIVE V SVOBODO

Bilo je 19. marca leta 1945

»Jože, boš dal kaj za pijačo? Danes je tvoj svetnik,« se je pošalil kurir Stefan, ko me je videl nekoliko slabe volje.

»Prinesel sem sporočilo, da se pripravljata velika ofenziva na gorenjsko-primorskem področju. Drugo leto, če bova ostala živa,« sem odvrnil kratko in že smo se začeli pripravljati na odhod. Zaradi ofenzive smo se morali priključiti večjim enotam na Cerkljanskem.

Ob prihodu v Cerkno smo naleteli na pravi živžav. Tu so bile vse mogoče enote in terenske skupine, ki so se že pomikale proti Novakom in Porezni. Mi kurirji smo se priključili cerkljanskim kurirjem, ki so bili vajeni terenov okrog Cerkna.

Mrzel spomladanski veter je vel s Porezna, ko smo se začeli vzpenjati po njegovih strmih senošetih. Tu in tam je bilo še nekaj ostankov starega snega, ki pa smo ga skrbno obšli, da nismo puščali za seboj sledi. Komandir cerkljanskih kurirjev je predlagal, da se ne bi povzpeli na Porezen, ampak, da bi se utaborili v starem kurirskem taborišču, ki je bilo dobro skrito pod previsno skalo, v težko dostopnem terenu, jugo-zahodno v pobočju Porezna. Tako smo tudi storili. Bili smo sami mladinci, kurirji stari od 16 do 22 let. Slabo oboroženi in neopremljeni za taborjenje. Naš obrambni položaj je bil zelo neugoden. Zgoraj stena, spodaj prepad. Dhoraj in unik je bil možen le z ene strani. Nekaj dni in noči smo prebili kar v miru, potem pa se je vreme skisalo, začelo je deževati in snežiti. Zaloge hrane so pošle. Nemci so začeli pritiskati z vseh strani. Glavni napad so vodili na sam Porezen. Komandir Bolti, mlad zelo drzen fant, doma nekje iz Poljanskega, nam je dejal: »Tovariši! Tu sem do sedaj še ni stopil nemški škornj in upam, da tudi sedaj ne bo drugače, kakor preko naših trupel.« Zazeblo me je po kosteh. Tudi ostali so molče in s tesnobnim občutkom sprejeli ta ukaz. Tudi pogled na zelene kolone Nemcev, ki so lezle po nasprotni pobočjih, so nam dajale misliti, kako bomo sprejeli boj z njimi v taki premoči. Približali so se nam na nekaj deset metrov, ko so po stari gozdni poti prodirali proti vrhu. Začeli so streljati z minometi in mine so frfotale čez naše glave po naših tovariših. Umikali so se v stare italijanske rove, ki so bili pod samim vrhom Porezna. Tu pa je prišla vmes tudi izdaja in tisoči svobodne vojske, ki je preplavila zahodno Primorsko, so z vso silo pritisnili na sam vrh Porezna. Po večurnem boju z desetkratno premočjo so Nemci zahrbtno udarili po naših in jih zlomili. Med ujetimi borci je bilo tudi precej Žirovcem.

Začela se je strašna tragedija. Nemci, pijani od zmage, so borce pobijali kakor živino. Nekaj deset pa so jih vodili mimo našega taborišča do prvih hiš. Tu so začeli požigati in pobijati še ostale ujetе borce, med njimi tudi naše Žirovce: Ludvika Poljanskega (Modrjanovega z Dobrave), Franca Stefanovega s Sela, Dimitrija Novaka (Ančinkovega iz Stare vasi) in Ivanko Naglič (Maksilovo iz Žirov). Nekateri so zmetali v ogenj ali pa jih drugače oskrunili. Trem Žirovcem se je vendarle posrečilo z drznimi skoki in hitrim manevriranjem med divjim streljanjem pobegniti iz krempljev podivjanih vojakov. Ti srečneži so bili: Lojze Kopač, Stane Zakelj in Rajko Kavčič.

S Porezna je spet zapihal hladen spomladanski veter, kot bi hotel odpilniti morilsko vzdušje. Začelo je deževati in dež je spral kri, ki se je potočila po pobočjih Porezna.

V našem taborišču je zavladala splošna čemernost. Mraz, lakota in nemški pokoli, so nam tako neusmiljeno odrekli težko pričakovano svobodo. Pa vendar smo morali živeti. Dva domačina sta ponoči poskušala dobiti vazo z bližnjimi domačinami. Žal sta se vrnila praznih rok in s kopico slabih novic. Poboji, požigi in nasilje nad civilnim prebivalstvom, ki je bilo z vsem srcem z našim bojem.

Se nekaj dni smo poskušali zadržati v danih pogojih, potem pa nas je lakota pregnala in morali smo se napotiti na gorenjsko stran. Res nas je bilo le dvajset, toda obubožana Tolminska, je težko dobila hrano celo za enega borca. Če ni, tudi s silo ne moreš vzeti. V največji tišini in previdnosti smo začeli zapuščati naše taborišče in se v zaščitni noči napotili proti prvimi zaselkom. Smrdeči vonj po dimu in ožganih telesih nas je spremljal vsepočas. Počasi in previdno smo se spuščali proti vasi Poče. Poče so bile še pred dnevi, ta večer pa so bile eno samo pogorišče in razvaline brez življenja in brez požigalcev, le bel kamen in goreči les sta nemo pričala, da so bile tu nekdanje domačije. Visoki dimniki so kakor skeleti zijali v tiho noč in s svojim videzom dajali čudne mrtvaški vtis. Kakor temne sence zatopljeni vsak v svoje moreče misli, smo se počasi pomikali po bregu navzdol. Tako tava joč sem se spotaknil ob poti ležečega mrtveca. Nehote sem v temi otipal hladno človeško obličje. Nekdo je neprevidno prižgal žepno svetilko in obsvetil mrtveca. Bil je mlad partizan. Ubijalci so ga vrgli s poti, da so imeli prosto pot. »Kje si še svoboda,« sem dejal sam zase in molče smo šli naprej.

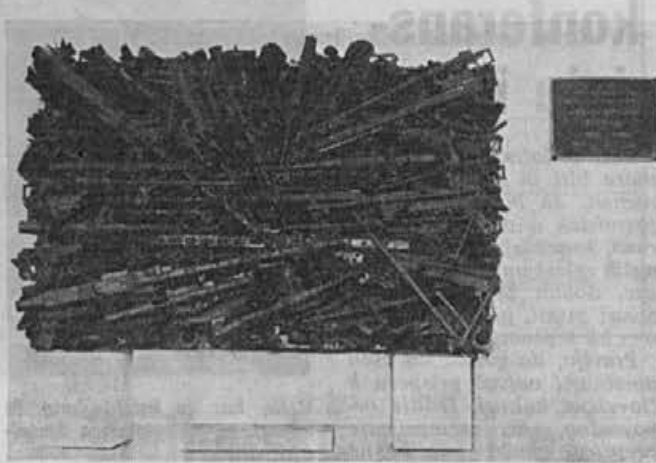
Po napornem pohodu smo izčrpani šele proti jutru pri-

speli na gornji rob bolnice Franje in se utaborili. Že sredi dopoldneva nas je začel preganjati starejši partizan, češ da je tu nevarno in da moramo naprej. Nam pa se še sanjalo ni, da je tako blizu skrita bolnica. Proti večeru smo krenili naprej in med potjo smo pri samotni kmetiji dobili nekaj cele repe. Poskušali smo jo skuhati, toda ni še zavrelo, ko smo jo že pobrali iz kotla in jo pojedli. V temi smo krenili naprej in poskušali prestopiti cesto, Cerkno-Hotavlje, da bi se prebili na žirovsko stran. Prav ta cesta pa je bila močno zastražena, ker je omogočala umik močnih nemških transportnih kolon. Domačina smo izbrali za vodiča. Zvrstili smo se v kolono in se kakor tatinske sence vlekli navzdol. Priluhnili smo levo in desno. Vse je bilo tiho in mirno, tako da smo z manjšo previdnostjo začeli prečkati cesto, to pa je predramilo nemško zasedo in že se je vsulo iz njihovih šarcev. Nastala je zmeda. Vsak je streljal tja, kjer je pokalo. Več kot polovica borcev je že prečkala cesto. Z drugimi sem na tej strani ostal tudi sam. Morali smo se umakniti. Ustavili smo se v nizkem smrečju, kakih sto metrov od nemške zasede. Naprej nismo mogli, ker smo ugotovili, da so tudi nad nami Nemci. Čakali in upali smo, da bodo odšli, toda to se ni zgodilo ne drugi, ne tretji dan. Lakota in žeja nas je stiskala. Ležali smo po tleh kakor razmetana trupla. Četrti večer me je lakota tako privla, da sem predlagal, naj se kdo javi, da se splaziva mimo zased do prve hiše. Javil se je najmlajši Stefan. Podvig je nama uspel, čeprav je bila tema in misva poznala okolice. Prinesla sva liter mleka, ne da bi pohodila kakega Svaba. Sedem nas je pilo, tako, da smo šteli požirke. Steklenica pa je bila prekratka vsaj za en meter. Naslednjega dne pa je pripeljal v koloni zadnji kamion, ki je pobiral tudi zasede ob cesti in imeli smo prosto pot.

Le s težavo smo se dvignili in previdno šli čez cesto v nasprotni smeri, do prve hiše. Gospodinja, vsa prestrašena in objokana, nam je prinesla pol hleba kruha in med jokom pripovedovala, da so ji Nemci dopoldan ustrelili moža, ki je še vedno ležal tam za hlevom.

Molče in potrpi smo odšli naprej ne da bi pogledali ubitega gospodarja. Le en sama misel nam je rojila po glavi. Svoboda, kje si še?

Tudi na žirovski strani je bilo še vedno nevzdržno zaradi nenehne hajke, pa prav nič ni kazalo, da jo bo konec. Vrnili smo se nazaj na Cerkljansko. Med potjo smo se ustavili v večji kmečki hiši blizu Klada, da bi dobili kaj

Spomenik, odkrit ob praznovanju 25-letnice ustanovitve Jurišnega bataljona XXXI. divizije NOV in POJ, ki ga je izdelal borec bataljona Tone Svetina

za pod zob. Toda spet smo imeli smolo. Že v Koprivniku so nam ujeli enega kurirja, tu pa so nas obkolili beli in četniki. Na zadnja in vhodna vrata so iz zasede tolkli s šarci, v majhnih hišnih oknih pa so bili železni križi. Ostal nam je samo izhod skozi mitraljeski ogenj, ki pa nas je dosegal le kakih petdeset metrov. Bilo nas je le šest in vsaka obramba bi bila nesmiselna. Zato smo pogruntali povsem izvirni preboj. Vsak posameznik je vzel zalet po celi veži, da je pri vratih dobil že precejšnjo brzino in z močnim sprintom pretekel razdaljo do zaklona. Slo je še kar po sreči. Le sam sem napravil največjo napako. Kurirju, ki je tekel pred menoj, je v bregu spodrsnilo. Ko sem pritekel do njega, sem ga nagonsko začel pobirati. Beli pa so nabijali, da je zemlja pršala v zrak. Namesto, da bi tekel naprej, sem za kratek čas poskakoval na mestu in se hotel izmikati žvižgajočim krogom. No, pa smo jo še kar odnesli, le enega je ranila ročna bomba in krogla skozi meča na nogi.

Spet smo se pomaknili visoko v gozd nad Cerkno, se

utaborili, polegli po tleh in utrujeni zaspali. Bilo je na večer prvega maja. Zjutraj nas je namesto prazničnega razpoloženja pozdravil novozapadli sneg. Patrola, ki se je vrnila iz bližnje vasi, je prinesla razburljive novice. Vojne bo konce. Prihaja tako težko priborjena dolgo pričakovana svoboda. Misel na svobodo nas je brž ogrela in dvignila moralo, ki je v zadnjih tednih bila edini vir moči, da smo vzdržali vse napore, v boju za obstanek.

Svoboda. Kakšna je svoboda smo že skoraj pozabili. Takrat, na začetku, smo bili še šolarji. Konec vojne smo dočakali kot borci. Že prve dni maja, ko sem šel zadnjič na kurirsko vozo v Novake, sta me dohitela dva večja avtomobila, ki sta po videzu sodila med avtobuse. Ob malem potoku iz bolnice Franja pa so vriskajoče prihajali ranjenici in težki invalidi, ki so s pomočjo palic poskakovali po eni nogi in med vriskom kričali: »Živela svoboda!« Bil je to nepopisno ganljiv prizor.

Da, dočakal in videl sem svobodo!

Jože Peternejl

Muzi

Jasnino neba slutim v tvojem liku
opojno bitje mandeljnih oči,
zaziban v sen, ob tvojih rok dotiku,
postajam nem in plah, predan ti, brez pomoči.

A ti si z mano skozi sladko kruta,
ko ves gorim v navdihu, me pustiš —
kot vila, kakor nimfa ljubka
razvemaš dušo, čutim — a molčiš.

Ne najdeš v sebi graje vročim solzam
in ne radosti, ko sva si na samem;
nadzemska, željna rož si k rožam
pridajš cvetja moj poslednji plamen.

In vendar, draga! Reci vsaj, da čutiš
korak usode svetega nemira;
— povej: skrivaj, čeprav skrivaj, me ljubiš
in daješ v temo luč mi iz vseмира.

Jože Podobnik

Odziv na prvoaprilsko razprodajo je bil dokaj zanimiv. Osnovnega namena sicer ni dosegla, saj so se delavci prvega aprila popoldne daleč izogibali tovarne, rodili pa so se pesniki, ki hudomušno opjevajo »cesarjevo novo obleko«.

Prvoaprilska razprodaja

Ko smo prebrali »Delo in življenje«,
je bilo potešeno naše hrepenenje,
saj že dolgo smo si vsi želeli,
da bi spet enkrat lepe čevlje imeli.

Cprav časa nismo imeli,
smo vsi na razprodajo pohiteli,
saj v časopisu so pisali,
da nam vse najboljše bodo dali.

Ko smo pririli se pred mizarso tja podjetje,
res čevlji bili so kakor cvetje,
to prava bila je paša za oko,
čevljev vsak je bil pravi za nogo.

Mnogo parov smo pomerili,
nič z denarjem štedili,
saj malokrat se res zgodi,
da so delavci med prvimi.

Blago bilo je kvalitetno,
čudno — ni bilo umetno.
Barve vse lepo obstojne
in pohvale vredne dvojne.

Vsi veliko smo kupili,
da bomo še na razprodajo šli — sklenili,
saj tako je res najbolje,
da vsi smo dobre volje.

RAZPRODAJA bila je zanimiva,
zato so hvaležni vsi člani kolektiva!

Stanislava Mlinar

Občni zbor Pla- ninskega društva

V nedeljo, 6. aprila, smo imeli v Goropekah žirovski planinci svoj redni občni zbor. Kljub slabemu vremenu je bila udeležba presenetljiva. Prostor je bil napolnjen do zadnjega kotička. Našega zbora so se udeležili tudi predsednik koordinacijskega odbora za Gorenjsko Franjo Klotčnik, predsednik in gospodar planinskega društva iz Skofje Loke. Vreme je bilo v resnici neprimerno za kakršnokoli zborovanje. Ker so planinci navajeni tudi na slabo vreme, jih to ni dosti motilo. Gostje so se čudili številni udeležbi. To je dokaz, da društvo dela in napreduje. Planinska organizacija je prostovoljna. Vanjo se vključi lahko vsak, če ima le malo ljubezni do narave. Občni zbor je potekal po predvidenem programu. Navzoči so iz poročil lahko ugotovili, da društvo dela po začrtanem načrtu. Vsako leto je predvidenih nekaj že tradicionalnih izletov v prelepe slovenske vrhove. Triglav ima vedno več

občudovalcev. Saj je že znano, kdor gre prvič na Triglav, ne gre zadnjič. Če nam bo uspelo, da bodo vse priprave stekle, kakor je treba, bomo skušali organizirati izlet na Triglav tudi za nečlane, tiste, ki se želijo povzpeti na naš najvišji vrh. Tudi po Slovenski transverzali se bo pot nadaljevala. Več izletov bomo organizirali po Loški planinski poti. V bodoče bo treba posvečati še več pozornosti mladim in množičnosti. Izvoljen je bil nov upravni odbor. Ta bo v bodoče imel dovolj odgovornega dela. Vsem je znano, da smo lansko leto izgubili gospodarja društva. Njegova izguba nam povzroča dodatno delo. S trdno voljo in trudom bomo tudi to premagali.

Ivan Pečeln

Završene kvalifikacije za prvenstvo grada u malom nogometu

Poznati novi ligaši

Zagreb — U subotu su polufinalnim i finalnim igrama završene kvalifikacije za proljetno prvenstvo Zagreba u malom nogometu koje su se igrale u četiri skupine. Rezultati:

I. skupina: polufinale: Alpina Ziri — Pepsi 2:1, No 1 — Jugobanka 3:0; finale: Alpina Ziri — No 1 2:0.

II. skupina: polufinale: TEI — FOIC 69 4:2, Nova cesta — Radio 2:1; finale: TEI — Nova cesta 5:4 (na sedmerce).

III. skupina: polufinale: Kafe Vein — Klub oml. Černomerec 2:0, Scardona — O. Prica 2:1; finale: Kafe Vein — Scardona 3:2.

IV. skupina: polufinale: Horvati — Ivaničgradska 3:2, Pliva — Lika 4:0; finale: Horvati — Pliva 2:0.

Pobjednici u finalnim susretima skupina plasirali su se u II. ligu, a tri preostala polufinalista iz svih četiri skupina sačinjavaju III. ligu.

Prvenstvo počinje u subotu 29. ožujka.

I. K.

KRIŠPIN OBUTHNIK

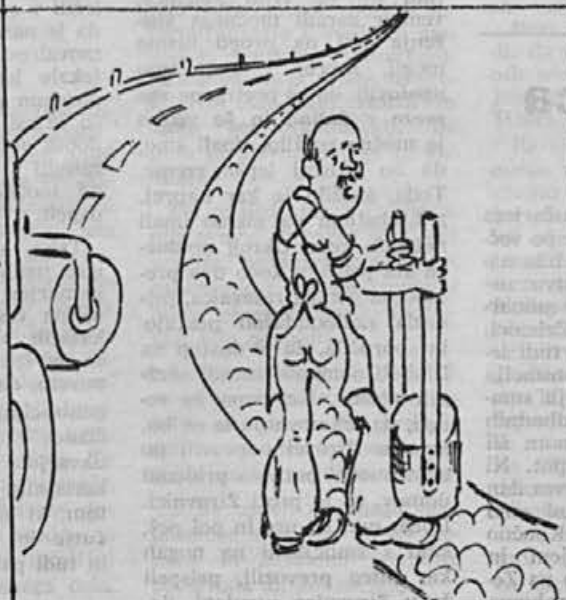
NA ŽIROVSKEM

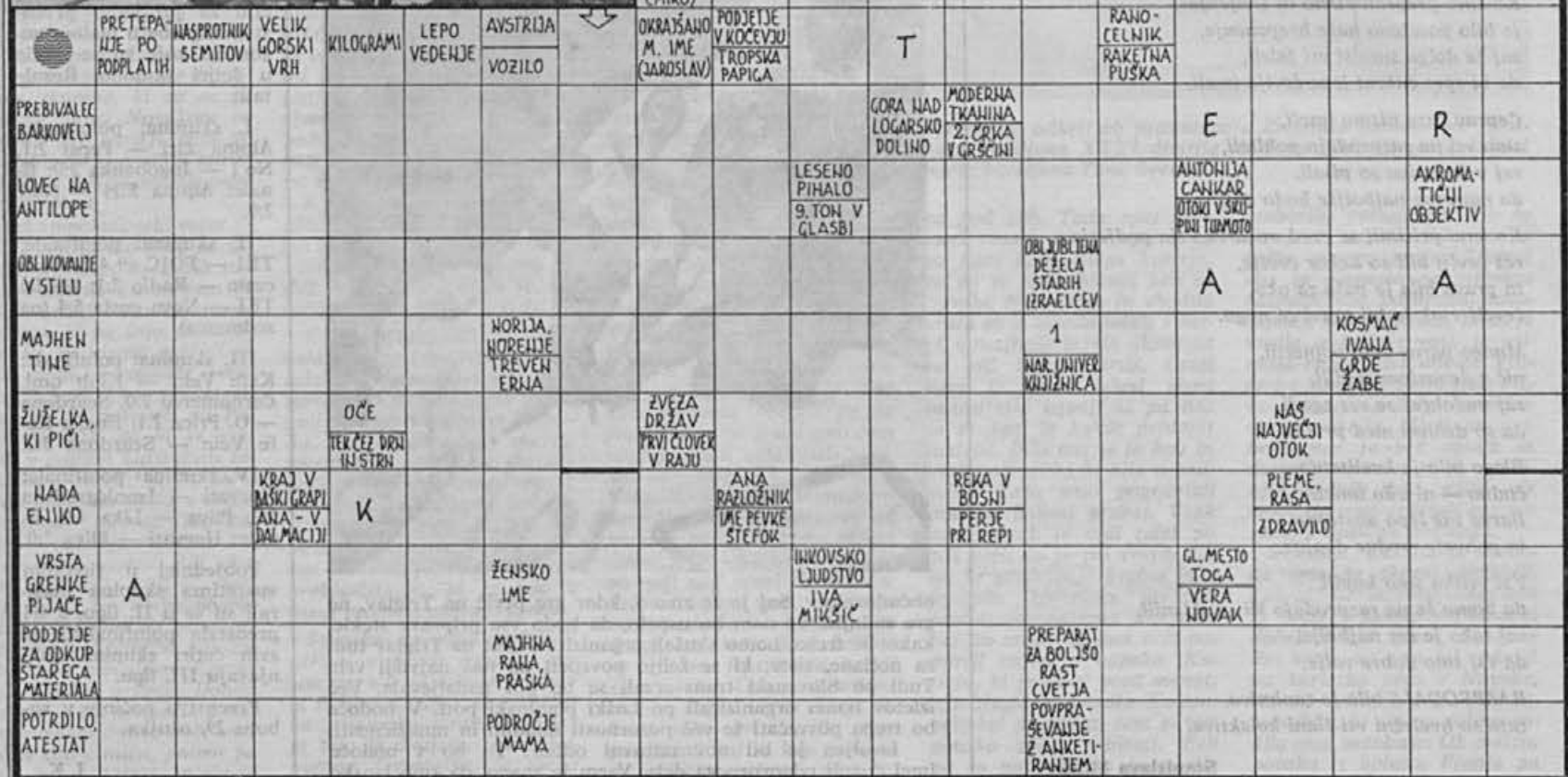
TRIMU

DOMA

V KRAJEVNI SKUPNOSTI

V SAMOUPRAVLJANJU

[illegible]

ZELLENJE, AVAR, SPOMLA-
DANSKO, AVA, DARITEV.
KOJA, MACOLA, PN, CM,
TRLEP, KAP, ORA, VENA,
IDILA, ACI, BET, VESA, BR,
KANONIK, OBUDITEV, RA-
PIR, AJAS, KURAJICA, ENI,
ESENI, JE, OCIGANIJENEC,
BA, ALE, ARTEMIJA, EST,
ANALI, ANTI, OVIRALKA,
AJLEC, UJEC, NEKTARIJ,
LEPSA, TELA, TATE, ATO.

Rešitev smo prejeli samo 13, od tega je bilo 9 nepravilnih! Nič kaj veseli nismo bili

Rešitev današnje križanke pošljite uredništvu do 15. maja. Želimo vam veliko veselja pri reševanju in veliko sreče pri žrebanju.

Letošnja zima smučarjem ni naklonjena, zato je po večkratnih odpovedih le bilo napovedano 23. prvenstvo usnjarjev, čevljarjev in gumarjev za 29. marec na Zelenici. Kakor vsako leto, je tudi letos sindikalna organizacija obvestila o tekmovanju smučarjev, ki so brez predhodnih treningov z optimizmom šli v petek zjutraj na pot. Ni nas motilo, čeprav je ves dan deževalo in prepričani smo bili, da bo vse redu. Končno smo popoldne utrujeni in mokri prispeli v kočo na Zelenici in kar malo strahoma

gledali v nebo, odkoder je neprekinjeno snežilo. Tudi žičnica zaradi sunkov vetra ni obratovala in je več udeležencev Suštariade ostalo na Ljubelju v hotelu. Prireditveni odbor je odločil, naj bi bilo tekmovanje na vsak način izvedeno. To smo mislili tudi mi na vrhu Zelenice, vendar zaradi močnega sneženja niti na progo nismo mogli. Zvečer v koči smo ugotovili, da so pretrgane vse zveze z dolino in še vedno je močno snežilo. Upali smo, da bo zjutraj lepše vreme. Toda, snežilo je kar naprej, z Ljubeljem pa nismo imeli nobenih zvez. Okrog poldneva sta prišla v kočo dva premočena gorska reševalca, prinesla radiooddajno postajo in sporočila, da je dostop na Ljubelj nemogoč zaradi snežnih plazov. Ker smo že vedeli, da tekmovanja le ne bo, smo se Zirovci odpravili po edini možni poti, da pridemo domov, to je proti Zirovnici. Dolgo pot, tri ure in pol peš, smo s smučkami na nogah kar hitro prevozili, prispeli že v Zirovnico utrujeni, da

Tako so zimske športne igre usnjarjev, čevljarjev in gumarjev za nami, zdaj pa so na vrsti še letne igre, v katerih bo prišlo na vrsto še več športnikov. Hkrati naj povem, da želi sindikalna organizacija, da bi se čimveč članov našega kolektiva ukvarjalo v prostem času s koristnim rekreativnim športom, ki nam daje boljše počutje in veča naše delovne in tudi psihične zmogljivosti.

Pavel Zakell

Tisk: Gorenjski tisk,
Kranj

1.
MAJ